

บทคัดย่อ

หัวข้อวิทยานิพนธ์	แนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เทือกเขาพระ-เขาสูง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)
ผู้วิจัย	นายวิระ ระบอบ
คณะกรรมการที่ปรึกษา	ดร.จุฑาภรณ์ เจริญนุทต, ผู้ช่วยศาสตราจารย์.จำรัส นวลนิม
สาขา	ยุทธศาสตร์การพัฒนา
ปีการศึกษา	2548

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เทือกเขาพระ – เขาสูง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ.2547 – 2556)

ผู้วิจัยได้กำหนดขั้นตอนการวิจัย ดังนี้

ช่วงที่ 1 นำแบบสอบถามรอบที่ 1 ให้ผู้ทรงคุณวุฒิแสดงความคิดเห็นอย่างละเอียดด้วยลายมือ

ช่วงที่ 2 นำความคิดเห็นมาสร้างแบบสอบถามให้ผู้เชี่ยวชาญตอบ จำนวน 2 รอบ ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้สถิติพื้นฐาน เพื่อหาค่ามัธยฐาน พิสัยระหว่างควอไทล์ และฐานนิยม

ประชากรและกลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 5 คน และผู้เชี่ยวชาญจำนวน 28 คน เครื่องมือที่ใช้ เป็นคำถามแบบปลายเปิด และแบบสอบถามมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยได้เก็บแบบสอบถามด้วยตนเอง

ผลการวิจัยพบว่า

แนวโน้มด้านพื้นที่ มีแนวโน้มความเป็นไปได้ระดับมาก และระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ระดับปานกลางได้แก่ มีแนวโน้มความอุดมสมบูรณ์ของชีวภาพและพันธุ์พืช มีแนวโน้มทางศักยภาพของพื้นที่ในการพัฒนาในอนาคต มีแนวโน้มสภาพพื้นที่ที่มีความสัมพันธ์เหมาะสมกับกิจกรรม มีแนวโน้มสภาพทัศนียภาพและความสวยงามของทรัพยากรของการท่องเที่ยว มีแนวโน้มทรัพยากรที่มีคุณค่าทางประวัติศาสตร์และวัฒนธรรม(เกี่ยวข้องกับระบบนิเวศ) มีแนวโน้มจะมีเอกลักษณ์เฉพาะถิ่นและความดึงดูดใจ มีแนวโน้มสภาพอากาศที่เหมาะสมต่อการท่องเที่ยว มีแนวโน้มความหลากหลายทางชีวภาพของสัตว์ป่า มีแนวโน้มความประปรังด้านสิ่งแวดล้อมและระบบนิเวศ และระดับมากได้แก่ มีแนวโน้มศักยภาพในการเข้าถึงพื้นที่

แนวโน้มด้านกิจกรรมและกระบวนการ มีแนวโน้มความเป็นไปได้ระดับมาก และระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ ระดับมาก ได้แก่ มีแนวโน้มของประโยชน์และคุณค่าในการเรียนรู้ และระดับปานกลาง ได้แก่ มีแนวโน้มของความหลากหลายของกิจกรรมเชิงนิเวศในพื้นที่ มีแนวโน้มของกิจกรรมที่มีความเหมาะสม หรือเอื้ออำนวยต่อกระบวนการสร้างจิตสำนึกแก่นักท่องเที่ยว มีแนวโน้มของกิจกรรมที่เอื้ออำนวย หรือเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน มีแนวโน้มของรูปแบบเนื้อหา ความรู้และวิธีการสื่อความหมายที่เหมาะสม

แนวโน้มด้านองค์กรหรือการมีส่วนร่วม มีแนวโน้มความเป็นไปได้ระดับมาก ระดับปานกลาง ระดับน้อย และระดับน้อยที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ ระดับมาก ได้แก่ มีแนวโน้มของประโยชน์ต่อชุมชนด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม ระดับน้อยที่สุด ได้แก่ มีแนวโน้มของความตระหนักต่อผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมของชุมชน/องค์กร/นักท่องเที่ยว ระดับน้อย ได้แก่ มีแนวโน้มของชุมชนเข้มแข็ง มีศักยภาพ และมีส่วนร่วมในการพัฒนา และระดับปานกลาง ได้แก่ มีแนวโน้มของประโยชน์ต่อชุมชนด้านเศรษฐกิจและการกระจายรายได้ มีแนวโน้มของโอกาสในการสนับสนุนด้านการพัฒนาและการมีส่วนร่วมจากภาครัฐ

แนวโน้มด้านการจัดการ มีแนวโน้มความเป็นไปได้ระดับปานกลาง เรียงตามลำดับดังนี้ มีแนวโน้มของการจัดการแบ่งเขตพื้นที่ให้เหมาะสมต่อการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ มีแนวโน้มของคุณภาพในการให้บริการแก่นักท่องเที่ยว มีแนวโน้มของการจัดการคุณภาพน้ำ มีแนวโน้มของการคำนึงถึงขีดความสามารถในการรองรับได้ของพื้นที่ มีแนวโน้มของการเฝ้าระวังและป้องกันผลกระทบด้านสิ่งแวดล้อมและวัฒนธรรม มีแนวโน้มของความกลมกลืนและความเหมาะสมของสิ่งอำนวยความสะดวกกับสภาพแวดล้อม มีแนวโน้มของการจัดการคุณภาพเสียง มีแนวโน้มของการจัดการขยะ และมีแนวโน้มของการจัดการด้านความปลอดภัยต่อชีวิตและทรัพย์สิน

Abstract

Thesis Title	The Trend of Ecotourism at Khao Phra – Khao Soong, Amphoe Nong Bua, Nakhon Sawan in the Next Decade (2004 – 2013)
Researcher	Mr. Veera Rabob
Advisory Committee	Dr. Jutaporn Chermkhuntod, Asst. Prof. Chamrat Nuannim
Program	Development Strategy
Academic Year	2005

The purpose of this research was to study the trend of ecotourism at Khao Phra-Khao Soong, Amphoe Nong Bua, Nakhon Sawan in the next decade (2004-2013).

The researcher provided the study stages as follows.

Stage 1. The first draft questionnaire was submitted to the seniors to give handwritten opinions.

Stage 2. Taking the opinions into account, questionnaire no.2 was made for the experts to check again and used the information taken to analyze by fundamental statistics to calculate for the median, range between quartile, and mode.

The population and samples were 5 seniors and 28 experts. The instruments were an open-ended question and a 5-point rating scale questionnaire. The data were collected by the researcher himself.

The trends of area were found at the medium and the high levels respectively as the followings: the trends of biological fertility and kinds of crops, potentiality of area to develop in the future, relation to activities involved, beautiful scenery and resources of tourism, historic resource value and cultures that involved ecosystem, local uniqueness and appeals, the weather suitable for tourism, biological diversity of wild animals, and vulnerable surroundings and ecosystem. The high level was potential access to the area.

The trends of activities and process were at the high and the medium levels respectively: the high potential benefits, and worth for learning. The medium level was for the trends of various kinds of ecological activities in the area, appropriate activities that support conscious

mind to tourists, support for the strength of the community, contents, knowledge and the right methods to communicate.

The trends of organization or participation were at the high, medium, low, and minimum levels respectively as follows: the high level was for the trend of benefits to community about surrounding resources and culture conservation; the medium level was for economical benefits to community and income distribution, and opportunity to support and develop by the government; the low level was for the strength and potentiality of community to develop; the minimum level was for awareness of the effects of surroundings of community/ organizations/ and tourists.

The trend of management was at the medium level as follows: the trends of zoning to be suitable for ecotourism, high quality of service to tourists, water quality control, capacity of the people and the area, monitor and control of the effects on surroundings and culture, harmony and appropriateness between utilities and environment, noise and garbage control, and protection of lives and properties.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ “แนวโน้มการท่องเที่ยวเชิงนิเวศ เพื่อรักษาพระ – เขาสูง อำเภอหนองบัว จังหวัดนครสวรรค์ ในทศวรรษหน้า (พ.ศ. 2547 – 2556)” ฉบับนี้สำเร็จได้ด้วยความกรุณาจากดร.จุฑาภรณ์ เจริญนุทต ประธานคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำรัส นวลนิ่ม กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ให้คำปรึกษา เสนอแนะ และตรวจแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ เป็นอย่างดี

ขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ ดร.ธานี เกสทอง ดร.สมภพ เจริญนุทต ผู้ช่วยศาสตราจารย์ อวยชัย วยสุวรรณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ธนศ มีศรีสวัสดิ์ ที่กรุณาให้คำปรึกษา เสนอแนะสิ่งที่เป็นประโยชน์ตลอดระยะเวลาของการทำวิจัย

ขอขอบคุณคณะอาจารย์สาขายุทธศาสตร์การพัฒนารวมทุกคนที่ได้ประสิทธิประสาทวิชาความรู้ทำให้สำเร็จการศึกษาได้ด้วยดี

ขอขอบคุณผู้ทรงคุณวุฒิ และผู้เชี่ยวชาญทุกคนที่ให้ความอนุเคราะห์ในการตอบแบบสอบถามทำให้งานวิจัยฉบับนี้สำเร็จลุล่วงเป็นอย่างดี

ขอขอบคุณชาวอำเภอหนองบัว โดยเฉพาะตำบลหนองบัว พุ่งทอง หนองกลับ ตลอดจนหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ให้ความสะดวกในการเก็บหาข้อมูลในการวิจัย

ขอขอบคุณเพื่อนนักศึกษาหลักสูตรศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขายุทธศาสตร์การพัฒนามหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ รุ่นที่ 1 ที่ให้คำปรึกษา แนะนำ และเป็นกำลังใจ ด้วยดีเสมอมา

สุดท้ายนี้ ขอขอบคุณศาสตราจารย์ ดร.เฉลียว บุรีภักดี ผู้ก่อตั้งหลักสูตรยุทธศาสตร์การพัฒนาระดับประเทศในประเทศไทย รองศาสตราจารย์ ดร.ประเทือง ภูมิภักทราคม อธิการบดีมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ ที่เปิดสอนหลักสูตรนี้ทำให้ผู้วิจัยได้มีโอกาสเข้ารับการศึกษาและทำการวิจัยในครั้งนี้

นายวีระ ระบอบ